

[ויקרא טו]

[ליל טז]

מסוף רש"י
הרי זה גורגן. של
המקח יום זה (לעיל
(.7)
ומבנין ובעילתן
תלויין. וזו היא מליצת
אם תראה היום יהי
טמאין למפרע ותיבין
בקרבן (ובמס' טו).

וב"ה פורטין מן הקרבן. ללא בני שימור. אבל לענין טומאה מדור
מדרכין להחמיר גזרה יום י"א אטו תוך יום דמטמאה בועלה
מדלורייתא עד ספקפור קלמ יום המחרת כדיליף לקמן [ג.מ] מהיה לה:
טבלה יום שלאחריו. דעבדה שימור קלמ ושימור מעליה הוא אלא

שחך י"א יום אטור לעשות כן שלא
הנה לתי ספק שמה תראה לאחר
השמים ומנטרפין הימים לזכה ואין
טבילה טבילה: מטמאין משכב ומשכב
ואפילו בועלה מדרכין גזרו אטו תוך
י"א יום: ופורטין מן הקרבן. דהא
עבדי שימור ואע"פ שמורה ורמזה
אין מנטרפין לזכה שהרי מחלת נדה
היא: גרגון. ממנה למטו שמה
ידגיל נכך תוך י"א אבל לענין טומאה
טור: ותיבין בקרבן. ואפילו לא
תראה למחר דהא בני שימור והי
בעל זכה קטנה: טבלה יום שלאחריו.
דעבדה קלמ שימור ושמה: ה"ז
תרבות רעה. שמה תראה אחר כן
ומנטרף לשלפמו ואין טבילה טבילה:
ומבנין. לענין טומאה וטהרה:
ומבנין. לענין קרבן: תלויין. שאם
תראה נגעט נגעט זכה ותיבין
בקרבן ואם לא תראה נגעט טור
ובעילתן פטורה: גמ' ת"ר ושחך
כטובלח לילה לזכה. ואע"פ שחוקין
זכה בראה יום י"א וטבלה לערב
שפטורין מן הקרבן הכס משום דיום
י"א לא בני שימור הילך לאו זכה
הוא אבל זכה קטנה על תוך י"א
יום בעל שימור דיום טבילה לילה
עולה עד שששמו יום המחרת קלמ
ומטובל: ושחך בראה תוך י"א יום
וטבלה לערב ושמה שחיבין בקרבן.
כאילו בועלה ביום. וכן סיפא פירוש
דרישא הוא: אם שיהיה לו לטומאה.
שחמס מדיים ששמה טבילה בועלה משכב
ומושב ליל מולא י"א: בתוך י"א
מצטרף עמו לזיבה. הילך לזכה
לשימור יום המחרת כנגד יום הראשון:
להחמיר. מדרכין: להקל. להביא חולין
בטובה: גושבים. מוקשין: אמר
רב הונא משכבות ומרשבות שבשני.
לראיהם הרואה תוך י"א וטבלה יום
שלאחריו לז"ש דמחמיר ומטמאין
משכב ומושב מדרכין לאחר טבילה
ואפילו לא ראה מאי טעמא דכיון
דכי חזיא מטמאה למפרע מדלורייתא
שהרי מצטרף לזכה כי לא חזיא נמי
גזרין מדרכין אטו ראה: תנינא
טבלה יום שלאחריו. יום י"א שחמס
מצטרף ואחר כן ראה וקס"ד הוא
ראה דלאחריו כאילו לא ראה תוך
י"א דמאי דהא עכשיו היא מטמאה
מחילת נדה ואינה פוסלת טבילה
של שחרית וכן טומאה מדרכין היא
דגורין י"א אטו י"א ה"ג גורין לא ראה אטו ראה: ראיית נדה
היא. ואינה מצטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאה מעת לעת הוא
דאיכא עליה וטומאה מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא
משום דגורין יום שלאחריו י"א אטו תוך י"א דלורייתא ה"ג תוך י"א
כי לא ראה בשני אחר טבילה גורין אטו ראה: א"ל אביי לרב
יוסף רב כהנא. דאמר ראה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דכך
טומאה מדרכין ליכא למימר דכי הכי דגורי ז"ש ראייה שניה דלאחר
י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזר לא ראה אטו ראה דראיה
כראיה מיתלפא ראה בלא ראה לא מיתלפא: ועוד תנן. דלא
כר הוגא: הרואה ראייה אחת של זוב. בלא מיייר: כשומרת יום
כנגד יום. בשני שלה שנגעה תלי אחר טבילה אף זה מגעו
ראיה שניה ומנטרף לזכה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד.
קמי מהיה לז"ש שומרת יום חז בראיה ראשונה שחך:
ותניא

ומי' ר"ח דהי פריך וזה ביממה היי משכחה לה מוכחז כל ימי
זכ טומאה אחרי' לקמן אימר ביממה האו זכה משמע דכראיה
ימים היא נעשית זכה מהא תימה מאי קא משגי בראה בשני בין
השמות מ"ח ליכא אלא כ' ראיזו ביום וי"ל דלא קא להכיר השלישית

כיון שהוכר הגיה ממלא ידעי'
השלישית וכן ל"ל לפירש"י דכסוף
פרק ב' דנזיר (דף סז). דאיכא נמי
הך סוגיא דכילד טולין (ספחים דף סא).
ומשגי דחזי תלחא יומי סמוך
לשקיעת החמה דלא היי שהא דסליק
ליה למינא [ו] ותלחא יומי לאו דוקא
דכחלא בני כשראהה בשני עד הלילה
ור"י מפרש זכה נגזרה לר' יוסי הכי
משכחה לה כיון דהיא ליה לרבי
יוסי מקלמ היום כטלו בתחילת היום
דקאמר זכ בראה בשני עולו אטו
סמוך החמל היום ושלים ז' ה"ה
נמי דסוף היום כטלו ואפי' ראהה
בלינה מה נכך מ"מ מקלמ היום
כטלו וסוף היום להי שימור וכן
משמע בכזיר (דף סז). דקאמר ולרבי
יוסי טי' כיון דחזיא פלגא דימא אידך
פלגא סליק לה שימור משמע סוף
היום מחלות וליך היי שימור דאידך
פלגא ומשגי דחזיא תלחא יומי סמוך
לשקיעת חמה דלא היי שהא פ"י
אף היום סליק לה למינא דראיהה
וא"ל ולרבי יוסי ימא וכי כטולא
אמרה לשמעיהה דהיא ליה מקלמ
היום כטלו ושמעיהה דרב אוקמינ
לעיל (דף סז). דלא כחמיר ובכזיר
אוקמינ רב כרבי יוסי וי"ל דכי אי
ליה מקלמ היום כטלו הייט בשביעי
לזכה שהא יום אחרון של משבחה
וכן בשומרת יום כנגד יום מקלמ יום
ספירה עולה ואינה שומרת שאין לה
למנוח יומא והוא סוף משבחה אבל
בתחילת הספירה לא אחרינן סוף
היום שהא פוסקת בו שהא כטלו
מיה קשה דאמרי' בפ"ק דר"ה (דף י.)
אמר רבא ק"ז ומה נדה שאין מחילת
היום עולה לה בסופה סוף היום
עולה לה בתחילתה שנה שמחילת היום
עולה לה בסופה אטו דין סוף היום
עולה לה בתחילתה ומאי קשיא זכה
ותוכי לרבי יוסי שמחילת היום עולה
לה בסופה ואין סוף היום עולה לה
בתחילתה ואורי' דאיכא דרכין
קאמר רבא ולא אליבא דר' יוסי ועוד
ל"ל דאפילו לרבי יוסי אין שידך לומר
יוכיח מזכה לנדה דבני נדה דין הוא
שיהיה יום ראשון מן החשבון כי למה
לא יהיה ככל העוממות שאין לזיבין
נקיים אבל זכה דלריכה נקיים נה'
דכסוף החשבון יעלה שמיד שנגמס
השביעי כנגס בטורה מ"מ יום
שפוסקת ט שאטו טיאר אטו :
אף אחס האו מדויכס. וא"ל ומאי ס"ד דכ"ש הא ודאי
לדורה נמי איכא לאקשיי הכי וי"ל דקסברי ז"ש דיום י"א
שהא מדלורייתא אי מחמירין ביה לעמא משכב ומושב אחי למחר
ביה חזוב קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרכין לא'
אחי לחזובי קרבן אי מחמירין ביה לעמאי משכב ומושב:
אמר רב כהנא ראה שאני. ואדריכה מנליה לרב הונא בתוך
י"א יום בלא ראה והייט דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא
ליה פי' אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא:
אלא

עבד מיי פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה
עבד מיי פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה

תוספי הראש
ולשון בפכילה לילה
לכה שאינה פכילה.
פ"ש' רש"י רביא
[דוא פירוש] לשון
ד ר י ש א . ורבי
סאר פירש דקאי ארא
רחק בסגותין בני
וכה קפנה ויכא דהל
יום ר"ב יום פכילה
וקריה ופכילה בלילה
לרביש ספסא משכב
ורביש ותיבין בקרבן
לרבי' פירוש מן הקרבן
שחך וטומאה לז' ב"ה
לרבי' ויכא דהל שביעי
לפירוש יום ר"ב וקריה
ופכילה בלילה שחיבין
בקרבן: אף אחס חשד
מחריבם טי'. (וב"ש
[וב"ה] סבר רביות
י"א כשפלה לערב
אין לגור פוסקה
דלא אפי' לסייר
פוסקה דאורייתא היא
לוי שיהא מ"א יום
ויבא ויבא לחייה קרבן
ותבא תילין לעורה.
אבל ביום שלאחריו
פירע דיע כ"ע ותלחא
נה[וא] ומפרא דרבין
כעלמא דהא לא יבא
לשעת לענין קרבן :

הגות מר"ב
רש"י
א' נ"ב כ"ש ממאין
מכנסות ומשנות ומסורים
מן הקרבן כ"ל :
ב' תוב' ד"ס [כ"ד ע"א
ע"כ] כחול וכו' ותלחא
ימי ל"ד דכחול. מל
דכחול נמק. וי"כ
דכחול כ"ל ומ"ס
כ"ש :

[וי' ט"ס] ליל לג. ד"ס
טורטו ומ"ס כחוס ס"א.
ד"ס [ל']